

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10281/2023
03.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Гордана Илић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., са боравиштем у ..., чији је пуномоћник Нада Митровић Ракић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3344/20 од 14.10.2021. године, у седници одржаној 03.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3344/20 од 14.10.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Смедереву П 2303/2011 од 30.01.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се утврди да је по основу заједничке градње и стицања током трајања економске заједнице живота са сада пок. ВВ, бив. из ..., ГГ из ... и сада пок. ДД, бив. из ..., стекла право својине са уделом од 1/6 дела на једном стамбено-економском објекту у ..., постојећем на парцели .. од 11,52 ара у КО ..., који објекат се састоји од стамбеног дела од четири собе и ходника и једне штале, коша и сенаре са оборима, што је тужена дужна да призна и трпи. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се утврди да је по основу заједничке градње објектата, ближе наведених у ставу првом изреке, сувласник са 1/6 делова парцеле .. од 11,52 ара у КО ..., на којој се налазе предметни објекти, што је тужена дужна да призна и трпи да се тужилца на основу ове пресуде укњижи као сувласник предметне парцеле. Ставом трећим изреке, тужилца је обавезана да туженој накнади трошкове парничног поступка од 165.800,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3344/20 од 14.10.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом и другом. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде, тако што је тужилца обавезана да туженој накнади трошкове поступка од 127.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилца је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је

предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 395. ЗПП (погрешно се позивајући на одредбу члана 404. ЗПП).

Решењем РЗ 6/22 од 16.06.2022. године, Апелациони суд у Београду није предложио Врховном суду одлучивање о ревизији коју је тужилца изјавила против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3344/20 од 14.10.2021. године (очигледном грешком у писању наведено „Гж 396/2018 од 21.02.2022. године).

Врховни суд налази да је Апелациони суд у Београду правилно оценио да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији у складу са чланом 395. ЗПП, па је оцењујући дозвољеност ревизије, применом члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 125/04 и 111/09), који се у конкретном случају примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11), а у вези члана члана 23. став 3. ЗПП („Службени гласник РС“ број 55/14... 18/20 и 10/23 – други закон), нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ број 55/14), који регулише дозвољеност ревизије у свим споровима који нису правноснажно решени до 31.05.2014. године, односно до дана ступања на снагу овог закона, прописано је да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијеног дела прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретном случају тужба ради утврђења поднета је 07.07.2011. године и вредност спора означена је у износу од 300.000,00 динара, а на рочишту за главну расправу одржаном 09.12.2011. године утврђена је вредност спора на 900.000,00 динара. Правноснажна пресуда донета је 30.01.2020. године. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 900.000,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, представља износ испод 40.000 евра

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни суд нашао да ревизија тужиоца није дозвољена, применом одредбе члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 404. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић